

רשומות

הצעות חוק

27 במאי 1985

1734

ד' בסיון התשמ"ה

עמוד

212

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 16), התשמ"ה-1985

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 16), התשמ"ה—1985

1. בסעיף 1 לחוק הגנת השכר, התשי"ח—1958¹ (להלן — החוק העיקרי), בסופו יבוא :

"היום הקובע" — היום האחד עשר שלאחר המועד לתשלום שכר העבודה או הקצבה לפי סעיפים 9, 10, 11, 13, 14 ו-16(ב), לפי הענין; ואולם אם עד ליום שלאחר המועד לתשלום שולמה על חשבון שכר העבודה או הקצבה מקדמה בשיעור של לפחות שליש מהסכום המשוער שיש לשלמו — היום הששה עשר שלאחר המועד האמור ;

"הפרשי הצמדה", לגבי תקופה פלונית — הפרשי הצמדה למדד המהירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני תחילת התקופה עד המדד שפורסם לאחרונה לפני סוף התקופה."

2. בסעיף 8 לחוק העיקרי —

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) משכר העבודה החדשי לא יהיה ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד סכום השווה לגימלה לפי סעיף 5(א) לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א—1981², שהיתה משתלמת בחודש שקדם לתשלום השכר לאותו עובד לפי גילו או הרכב משפחתו אילו היה זכאי לגימלה כאמור; היה הסכום האמור יותר מ-80% משכר העבודה החדשי, יקטן הסכום שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד כדי 80% משכר העבודה החדשי."

דברי הסבר

סעיף 1 בסעיף 1 לחוק העיקרי נאמר:

"שכר מולן" — שכר עבודה שלא שולם במועד הנקוב בסעיפים 9 עד 12 או במועד שנקבע לפי הסעיפים 13 או 14;

בחנאי האינפלציה כל איחור בתשלום מהווה הפסד לשכיר ולמקבל הקצבה. מוצע להקטין את התקופה שבין המועד לתשלום השכר והקצבה לבין היום בו הופכים השכר והקצבה למולנים, מששה עשר ימים לאחד עשר ימים. מאחר ונהוג בחלקים מענפי המשק לשלם מקדמות על חשבון השכר מוצע, שלגבי מעסיקי קים המשלמים מקדמות בגובה שליש לפחות מהשכר או הקצבה, התקופה להפיכת השכר או הקצבה למולנים תישאר כמקודם, היינו ששה עשר ימים.

סעיף 2 בסעיף 8 לחוק העיקרי נאמר:

"עיקול, העברה ושעבוד"

8. (א) הסכומים המפורטים להלן משכר העבודה החדשי הנותר אחרי ניכוי מס הכנסה, ניכוי כאמור בסעיף 261(ג) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968, אינם ניתנים לעיקול, להעברה או לשעבוד:

- (1) לעובד 185,045 שקלים;
- (2) לבן הזוג שפרנסתו על העובד 22,875 שקלים נוספים;
- (3) לכל ילד משני ילדיו הראשונים שפרנסתו עליו 10,934 שקלים נוספים;

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 86; התשמ"א, עמ' 317.
2 ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

(2) במקום סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) היה שכר העבודה משתלם על בסיס של יום, יהיה הסכום שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד משכר העבודה היומי — החלק העשירי וחמישה מהסכום כאמור בסעיף קטן (א).";

(3) סעיף קטן (ד) — בטל.

3. בסעיף 9 לחוק העיקרי, במקום "לענין הסעיפים 17 עד 22 יראו אותו כשכר מולן מהיום הששה עשר לאחר מועד זה" יבוא "לענין חוק זה יראוהו כשכר מולן מהיום הקובע".
- תיקון סעיף 9
4. בסעיף 10 לחוק העיקרי, במקום "לענין הסעיפים 17 עד 22 יראו אותו כשכר מולן מהיום הששה עשר לאחר מועד זה" יבוא "לענין חוק זה יראוהו כשכר מולן מהיום הקובע".
- תיקון סעיף 10
5. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "לא יראו את השכר לענין הסעיפים 17 עד 22 כמולן, אלא מהיום הששה עשר מגמר ביצוע העבודה" יבוא "לא יראו את השכר לענין חוק זה כמולן אלא מהיום הקובע".
- תיקון סעיף 11

דברי הסבר

(ה) קצבה המשתלמת מאת מעביד או קופת גמל תיחשב כשכר עבודה לענין סעיף זה; הוראה זו אינה באה לגרוע מהגנה בפני עיקול, העברה או שעבוד, הניתנת לקצבה כאמור על פי חיקוק.

(ו) ההגבלות שבסעיף זה חלות גם על שכר עבודה שבידי לשכת העבודה או תאגיד כאמור בסעיף 6, שבאמצעותו מבוצע תשלום לעובד, אבל דשאים הם לנכות כל סכום שנתנו לעובד כמקדמה על חשבון שכר העבודה; שולם שכר העבודה באמצעות מוסד בנקאי או בנק הדואר יחולו ההגבלות שבסעיף זה על שכר העבודה שבידיהם במשך חודש ימים מיום ששולם להם.

(ז) הוראה שבחיקוק הנוגדת הוראת סעיף זה לא ינהגו לפיה.

חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א—1981, קבע גימלת הבטחת הכנסה בשיעורים מהשכר הממוצע במשק. מוצע לאמץ את השיטה של החוק האמור גם לגבי שיעור הסכומים מהשכר המוגנים בפני עיקול, שעבוד והעברה, ולקבוע כי סכום השווה לגימלת הבטחת הכנסה מתוך שכר העבודה לא יהיה ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד.

סעיפים התיקונים המוצעים לסעיפים 9, 10, 11, 3, 4, 5, ו-14 (א) לחוק העיקרי הם טכניים ומטרתם להתאים את המועדים בהם הופך שכר (1)7 ו-6 למולן כנובע מסעיף 1 להצעת.

(4) לכל ילד נוסף שפרנסתו עליו 10,934 שקלים נוספים; ובלבד שאם שכר העבודה החדשי עולה על 323,097 שקלים לא יעלה חלק השכר שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד כאמור, על 75% מהשכר החדשי.

(א) מקום ששכר העבודה משתלם על בסיס של יום, יהיו הסכומים שאינם ניתנים לעיקול, להעברה או לשעבוד, אחרי הניכויים כאמור בסעיף קטן (א) — החלק העשירי וחמישה של הסכומים האמורים בסעיף קטן (א).

(ב) סעיף קטן (א) אינו חל על עיקול, העברה או שעבוד לשם תשלום מווננת.

(ג) מקום שהשכר משתלם שלא על בסיס של חודש או של יום, רשאי שר העבודה לקבוע בחקנות הוראות בדבר חלק השכר שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד.

(ד) הסכומים האמורים בסעיף קטן (א) ישתנו לפי שיעור התנודות של השכר הממוצע כמש" מעותו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968; שר העבודה יפרסם ברשומות הודעה בדבר שינוי הסכומים האמורים בעיגול הסכומים המתקבלים לפי האמור בסעיף קטן זה עד כדי 10 לירות ובעיגול הסכומים המתקבלים לפי האמור בסעיף קטן (א) עד כדי לירה אחת; שינוי כאמור לא יחול על עיקול, העברה או שעבוד שנעשו לפני פרסום הודעה עליו.

תיקון סעיף 14 6. בסעיף 14(א) לחוק העיקרי, במקום הסיפה המתחילה במלים "סכום שלא שולם" יבוא "לענין חוק זה יראו סכום הפרשים כאמור כשכר מולן מהיום הקובע".

תיקון סעיף 16 7. בסעיף 16 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "מהיום הששה עשר לאחר מועד זה" יבוא "מהיום הקובע";

(2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא :

"(ג) לקצבה מולנת יווסף הסכום הגבוה מבין אלה (להלן — פיצוי הלנת קצבה) :

(1) סכום השווה ל-25% מהקצבה המולנת בעד כל חודש שבו היתה מולנת;

(2) הפרשי הצמדה לתקופה שמן היום הקובע עד יום תשלום הקצבה המולנת, בתוספת 20% על הסכום הכולל של הקצבה המולנת והפרשי ההצמדה כאמור בעד כל חודש שבו היתה הקצבה מולנת.

(1ג) הסכום האמור בסעיף קטן (1)(ג) או התוספת של 20% האמורה בסעיף קטן (2)(ג) המגיעים בעד חלק מחדש, ישולמו באופן יחסי.

(2ג) פיצוי הלנת קצבה יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף קטן (ג) חלק מהקצבה";

(3) בסעיף קטן (ד), במקום "18" יבוא "18-א".

דברי הסבר

להלן הוראות סעיפי החוק הקיים שמוצע לתקנם כאמור:

"מועד לתשלום שכר חדשי"

9. שכר עבודה המשתלם על בסיס של חודש ישולם עם תום החודש בעדו הוא משתלם; לענין הסעיפים 17 עד 22 יראו אותו כשכר מולן מהיום הששה עשר לאחר מועד זה. בשכר עבודה המשתלם על בסיס תקופה ארוכה מחודש, רואים כאילו היה החלק היחסי לכל חודש משתלם על בסיס של חודש.

"מועד לתשלום שכר שאינו חדשי"

10. שכר עבודה המשתלם על בסיס של שעה, יום, שבוע או לפי כמות התוצרת, ישולם, אם לא נקבע מועד אחר בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה, בתום מתצית החודש בו הועבד העובד; לענין הסעיפים 17 עד 22 יראו אותו כשכר מולן מהיום הששה עשר לאחר מועד זה; אולם לגבי עובד ששכר עבודתו משתלם על בסיס כאמור, אך הועבד במשך כל החודש האמור, יחול סעיף 9 אם תוך החודש שולמו לו מקדמות בהתאם לקבוע בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה.

"מועד לתשלום שכר קיבולת"

11. שכר עבודה המשתלם בעד ביצוע עבודה מסויימת, שביצועה נמשך יותר מארבעה עשר יום, ישולם ביום גמר ביצוע העבודה. שולמו תוך ביצוע העבודה מקדמות בהתאם לקבוע בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה, לא יראו את השכר לענין הסעיפים 17 עד 22 כמולן, אלא מהיום הששה עשר מגמר ביצוע העבודה; לא שולמו מקדמות כאמור, יראו את השכר כמש" תלם לפי כמות התוצרת."

"הגדלת השכר"

14. (א) הוסכם בהסכם קיבוצי או בין העובד למעביד על הגדלת השכר לתקופה שעברה או על תוספת על השכר כאמור, ולא הוסכם על המועד לתשלום ההפרשים המגיעים לעובד בעד אותה תקופה לפי ההסכם, ישולמו ההפרשים במועד הקרוב לתשלום שכר העבודה, אך רשאי בית הדין האזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, על פי בקשת המעביד שהוגשה לו לפני אותו מועד, ולאחר שמיעת העובד, לקבוע מועד אחר לתשלום או לקבוע תשלומם

17. (א) לשכר מולן ייוסף הסכום הגבוה מבין אלה (להלן — פיצוי הלנת שכר) : "פיצוי הלנת שכר"

- (1) בעד השבוע הראשון שבו היה השכר מולן או חלק ממנו — החלק העשירי מהשכר המולן, ובעד כל שבוע או חלק משבוע שלאחריו — החלק העשירי מהשכר המולן;
- (2) הפרשי הצמדה לתקופה שמן היום הקובע עד יום תשלום השכר המולן, בתוספת 20% על הסכום הכולל של השכר המולן והפרשי ההצמדה כאמור בעד כל חודש שבו היה השכר מולן; בעד חלק מחודש תשלום התוספת של 20% האמורה באופן יחסי.

(ב) פיצוי הלנת שכר יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף זה, חלק משכר העבודה.

18. התיישנה הזכות לפיצוי הלנת שכר, לפיצוי הלנת קצבה או לפיצוי הלנת קצבה או לפיצוי הלנת פיצויי פיטורים, לפי סעיפים 17 ו-20(ד), או ביטל בית דין אזרחי פיצוי הלנת שכר, פיצוי הלנת קצבה או פיצוי "תחולת חוק פסיקת ריבית והצמדה"

דברי הסבר

סעיף 8 סעיף 17 לחוק העיקרי קובע:

"פיצוי הלנת שכר

17. לשכר מולן ייוסף בעד השבוע הראשון להלנתו, או בעד חלק מאותו השבוע, חלק העשרים מהשכר המולן, ובעד כל שבוע שאחריו או חלק ממנו — חלק עשירי מהשכר המולן (להלן — פיצוי הלנת שכר); פיצוי להלנת שכר יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף זה, חלק משכר העבודה."

מאותם טעמים שלגביהם מוצעות בסעיף 7(2) שתי חלופות לפיצוי הלנת קצבה, מוצע גם כאן להוסיף חלופה כך שהפיצוי בשל הלנת שכר יהיה הגבוה מבין שניים — פיצוי בשיעור של 5% לשבוע הראשון להלנת השכר ו-10% לכל שבוע נוסף או חלק ממנו, או הפרשי הצמדה למדד ועוד 20% לחודש על הסכום הכולל של השכר המולן והפרשי ההצמדה.

סעיף 9 בסעיף 6 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א—1961, נקבע כי לא יתווספו הפרשי הצמדה וריבית על סכומים המגיעים אם נקבעו להם דרכי פיצוי אחרות בחקיקה. החוק העיקרי קבע דרך פיצוי אחרת, היינו — פיצויי הלנה. ברם ייתכנו מקרים בהם לא יהיה עובד זכאי לפיצויי הלנת על שכרו המולן או על פיצויי הפיטורים המגיעים לו.

לשיעורים. סכום שלא שולם עד ליום החמישה עשר לאחר המועד שהוסכם עליו או שנקבע על ידי בית הדין האזרחי, הכל לפי הענין; ייחשב לענין הסעיפים 17 עד 22 שכר מולן."

"קצבה ופיצוי הלנת קצבה

16. (א) ...

(ב) קצבה חדשית תשולם עם תום החודש שבעדו היא משתלמת, ואם היא משתלמת בעד תקופה אחרת — עם תום אותה תקופה; לענין סעיף קטן (ג) וסעיפים 17 ו-18 יראו קצבה כמולנת מהיום הששה עשר לאחר מועד זה.

(ג) לקצבה מולנת ייוסף פיצוי, בעד כל חודש שבו היתה מולנת, בשיעור של 25% ממנה (להלן — פיצוי הלנת קצבה); הפיצוי בעד חלק של חודש יהיה החלק היחסי של 25%; פיצוי הלנת קצבה יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף קטן זה, חלק מהקצבה."

סעיף 7(2) סעיף 16(ג) לחוק העיקרי שצוטט לעיל, קובע פיצוי על הלנת קצבה בשיעור קבוע. בתקופת אינפלציה יש בכך לעתים משום הפסד ממשי לזכאי לקצבה ולכן מוצעת ברירה בין שיעור הפיצוי הקבוע כיום בחוק לבין פיצוי בגובה הפרשי הצמדה בצירוף תוספת קבועה, קטנה יותר.

הלנת פיצויי פיטורים לפי סעיפים 18 ו-20(ד), יחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א—1961, על אף האמור בסעיף 6 לאותו חוק.

10. במקום סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא :

19. (א) ניתן לגבי מעביד צו כאמור בסעיף 127נה לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968, לא יהיה המפרק כמשמעותו בסעיף 127סא(א) לחוק האמור חייב בתשלום פיצוי הלנת שכר ; אולם בהחלטתו בדבר אישור החוב רשאי הוא לקבוע כי על השכר שהולך יתווספו הפרשי הצמדה לתקופה שמן היום הקובע עד יום תשלום השכר המולך ; הפרשי הצמדה אלה יהיו לכל דבר, פרט לענין סעיף זה, חלק משכר העבודה.

פשיטת רגל
ופירוק תאגיד

(ב) סעיף קטן (א) לא יחול לענין שכר עבודה שכונס הנכסים הרשמי, נאמן בפשיטת רגל, מנהל עזבון בפשיטת רגל ומפרק תאגיד התחייבו בו אחרי מתן הצו.

11. בסעיף 19א(ב) לחוק העיקרי, במקום פסקה (2) יבוא :

"(2) לגבי סכום שמעביד חייב במישרין לקופת הגמל (להלן — החוב) — הפרשי הצמדה לתקופה שמתום 30 הימים האמורים בסעיף קטן (א) עד יום העברת החוב לקופת הגמל, בתוספת 10% על הסכום הכולל של החוב והפרשי ההצמדה כאמור."

דברי הסבר

פירוק על ידי בית המשפט, או יום מתן צו פירוק לאגודה שיתופית, הכל לפי הענין.
התיקון המוצע נועד להבטיח כי כאשר המעסיק נכנס להליכי פירוק או פשיטת רגל יתווספו לחוב שכר מולך או לפיצויי פיטורים מולנים, הפרשי הצמדה מהיום שבו נעשו השכר או הפיצויים למולנים עד לתשלום בפועל. כיום משתלמים הפרשי הצמדה אלה עד למועד צו כינוס הנכסים ואילו לגבי התקופה שממועד זה ואילך תלוי הדבר במצב נכסי החייב, אשר בדרך כלל אינו מאפשר תשלום הפרשי הצמדה.

11 סעיף תיקון זה הינו טכני בעיקרו ונועד להתאים את ניסוח סעיף 19א(ב)2 להגדרת הביטוי "הפרשי הצמדה" שבסעיף 1 להצעת החוק.

הוראות סעיף 19א(ב)2(2) אומרות כי פיצוי הלנת השכר לגבי סכום שמעביד חייב במישרין לקופת הגמל הוא "הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א—1961, המתווספים לחוב בצירוף תוספת של עשרה אחוזים מהחוב וההפרשים כאמור."

כדי שלא ייגרם לו הפסד מוצע, שבמקרים אלה הסכומים המולנים ישאו ריבית והצמדה על אף ההוראה האמורה בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א—1961.

סעיף 10 סעיף 19 לחוק העיקרי קובע :

"פיצוי הלנה בפשיטת רגל

19. (א) כונס הנכסים הרשמי, נאמן בפשיטת רגל ומפרק הברה או אגודה שיתופית אינם חייבים בפיצוי הלנת שכר בעד פרק הזמן שראשיתו ששת חדשים לפני התאריך הקובע.

(ב) (בוטל)

(ג) סעיף זה אינו חל על פירוק מרצון של הברה ועל שכר העבודה שכונס הנכסים הרשמי, נאמן בפשיטת רגל או מפרק הברה או אגודה שיתופית יתחייבו בהם אחרי התאריך הקובע.

(ד) "התאריך הקובע" לענין סעיף זה — יום הגשת הבקשה לצו קבלת נכסים או לצו

3 ס"ח התשכ"א, עמ' 192.
4 ס"ח התשכ"א, עמ' 108.

- (1) בסעיף קטן (ב), במקום הרישה "עד המלה "בהפחתת" יבוא: "לפיצויי הפיטורים שלא שילם מעביד תוך 30 ימים מהמועד לתשלומם ויוספו פיצויי הלגה בסכום הפרשי הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלומם עד יום תשלומם, בתוספת 15% על הסכום הכולל של פיצויי הפיטורים והפרשי ההצמדה כאמור בעד כל חודש שבו לא שולמו פיצויי הפיטורים; בעד חלק מהחודש תשולם התוספת של 15% האמורה באופן יחסי; מפיצויי ההלגה יופחת";
- (2) בסעיף קטן (ד), במקום "על תשלום פיצוי הלגת פיצויי פיטורים כאילו הוא פיצוי הלגת שכר" יבוא "לגבי הלגת פיצויי פיטורים כאילו היא הלגת שכר";
- (3) בסעיף קטן (ה), במקום "60 יום" יבוא "30 ימים".

13. בסעיף 127ס(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968, הסיפה שלאחר המלה "אולם" תסומן (1) ואחריה יבוא:

(2) "המוסד לא יהיה זכאי לגבות מהמפרק את הפרשי ההצמדה ששילם לזכאי לגבי התקופה שלאחר יום מתן צו הכינוס כמשמעותו בפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם—1980, או לגבי התקופה שלאחר יום מתן צו כאמור בסעיף 127ג(2) עד (4), לפי הענין, אלא במידה שהמפרק החליט לשלם ריבית, הפרשי הצמדה, או הפרשי הצמדה וריבית לגבי התקופה האמורה גם ליתר הנושים בפשיטת הרגל או בפירוק התאגיד, לפי הענין."

דברי הסבר

סעיף קטן זה אינה באה לגרוע מהוראות סעיפים 14 ו-20 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג—1963.

המועד לתשלום פיצויי פיטורים על פי סעיף 20 לחוק העיקרי הינו תאריך ניתוק יחסי עובד ומעביד, אולם סכום הפיצויים נחשב כמולן רק אם לא שולם תוך 60 ימים מיום ניתוק היחסים כאמור. בתנאי האינפלציה הקיימים עלול איתור זה לגרום נזק כבד לעובד, ולכן מוצע לקצר את התקופה ל-30 ימים, והוא הדין לגבי הוראות סעיף קטן (ה). התיקון בסעיף קטן (ד) הינו טכני בלבד.

13. בסעיף 127ס(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968, נאמר:

"(א) שילם המוסד גימלה לפי פרק זה, יעברו זכויותיו של הזכאי לה למוסד לצורך גבייתה מהמפרק, אולם אם עלה סכום חוב שכר העבודה ופיצויי הפיטורים המגיע לעובד ממעבידו על מקסימום הגימלה האמור בסעיף 127 גו (להפרש האמור ייקרא להלן בסעיף זה — יתרת החוב), יעברו למוסד זכויותיו של העובד בדיון קדימה רק לגבי הסכום שבו עולה מקסימום דין הקדימה על יתרת החוב."

סעיף 12 בסעיפים קטנים (ב) ו-(ה) של סעיף 20 לחוק העיקרי נאמר:

"(ב) לפיצויי הפיטורים שלא שילם מעביד תוך ששים יום מהמועד לתשלומם יוסף בעד כל חודש, החל מאותו המועד, פיצויי הלגה בסכום הפרשי הצמדה וריבית מהגדרתם בחוק פסיקת ריבית הצמדה, התשכ"א—1961, המתווספים לפיצויי הפיטורים, בצירוף תוספת של חמישה עשר אחוזים מסכום הפיצויים וההפרשים כאמור, בהפחתת סכום של חוב שחם העובד למעביד או של סכום שהמעביד חייב או זכאי לנכותו מפיצויי הפיטורים; פיצוי הלגה כאמור יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף קטן זה, חלק מפיצויי הפיטורים."

"(ה) מי שזכאי לקבל מקופת גמל את פיצויי הפיטורים או חלק מהם מכוח תשלומים ששילם לה מעביד, לא יהיה זכאי לפיצוי הלגת פיצויי פיטורים על הסכום המגיע לו מקופת הגמל, על פי זכותו האמורה, אם המעביד הודיע לקופת הגמל בכתב, תוך 60 יום מהמועד לתשלום פיצויי הפיטורים, כי הוא מסכים לתשלומם; הוראת

5 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

הצעות חוק 1734, ז' בסיון התשמ"ה, 27.5.1985.

14. (א) תחילתו של סעיף 2 ב-1 לחודש שלאחר פרסומו של חוק זה; תחילתם של סעיפים 1, 3 עד 6 ו-7(1) — ב-1 לחודש השני שלאחר הפרסום.

(ב) הוראות סעיפים 7(2) ו-3(3) עד 8 יחולו אף על סכום שהמועד לתשלומו היה לפני יום פרסומו של חוק זה, זולת אם —

(1) לגבי סעיפים 7(2) ו-3(3) עד 8 — ניתן לגבי הסכום פסק דין סופי;

(2) לגבי סעיפים 12 ו-13 — ניתנה החלטה בדבר הסכום על ידי מפרק כמשמעותו בסעיף 127סא(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ה—1968.

דברי הסבר

למוסד לביטוח הלאומי הזכות לחזור ולהבוע סכום זה מהמפרק.

סעיף 14 מאחר והוראות החוק המוצע באות בעיקרן לפתור בעיות בתחום שמירת ערך שכר, קיצבה או פיצויים מולנים, מוצע כי הן יחולו גם על סכום שמרעד תשלומו היה לפני תחילתו של החוק המוצע, פרט למקרים שבהם ניתן פסק דין סופי או שניתנה החלטה בנדון מאת מפרק.

בהתאם להוראות סעיף 10 לחוק המוצע, הורחבה סמכות המפרק לפטוק הפרשי הצמדה לא רק עד תאריך מתן צו כינוס הנכסים אלא עד התשלום בפועל. על פי החוק הקיים, למוסד לביטוח לאומי, המשלם לעובד גימלה הבאה לפצותו על חוב שכר עבודה ופיצויי פיטורים, הזכות לחזור על המפרק לגבי הסכום ששולם. אולם מוצע שבעד הפרשי ההצמדה המשתלמים לעובד לגבי התקופה שלאחר צו כינוס הנכסים לא תהא